

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.117/2013/5. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2014. évi december hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés vétsége miatt **vádlott** ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2013. október hó 2. napján kelt 1.B.1074/2010/46. számú **ítéletét megváltoztatja**, a terhelt a büntetése fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék 2013. október 2. napján kihirdetett 1.B.1074/2010/46. számú ítéletével **vádlottat** az 1978. évi IV. törvény alapján 3 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében (Btk. 251. § (1) bekezdés) mondta ki bűnösnek. Ezért a vádlottat 1 év 6 hónap fogházbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A törvényszék a Veszprémi Városi Bíróság 14.Bny.384/2010/2. számú és a 14.Bny.520/2010/2. számú, zár alá vételt elrendelő végzésével érintett, a vádlott forintbetéteiből 3.000.000,- Ft, illetve 3.340.000,- Ft vonatkozásában, ezen túlmenően további 4.000.000,- Ft erejéig a vádlottal szemben vagyonekmozgást rendelt el. Kötelezte a vádlottat 438.017,- Ft felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítés, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, kifejtve, hogy a törvényszék az eljárási szabályoknak megfelelően lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg, mely alapján helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére. Megfelel az anyagi jogi szabályoknak a bűncselekmények minősítése is. Nem tévedett az első fokú bíróság a büntetés kiszabásakor sem. A teljeskörűen feltárt és helytállóan értékelt

enyhítő és súlyosító körülményekhez és a cselekmények társadalomra veszélyességéhez igazodó büntetést szabott ki, melynek enyhítése ez okból nem indokolt. A törvényesen alkalmazott vagyoneklobzás összecszerűségében is helytálló, az ítélet egyéb rendelkezései is pontosak, így az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Előrebocsátva, hogy az ítéleti tényállást nem kívánja támadni, az 1. tényállási pont megalapozottságával kapcsolatosan mégis aggályainak adott hangot, amikor arra hivatkozott, hogy a törvényszék e cselekmény kapcsán tényről tényre helytelen következtetést vont le, amikor arra jutott, hogy **vádlott** nem szavahihető. Védekezésében tett állításainak vizsgálatánál nem hagyható figyelmen kívül, hogy **L.F.**, mint aktív vesztegető sem tekinthető érintetlennek az ügyben. A pontos elkövetési időt, a vesztegetési alkalmak számát tekintve is több bizonytalansági tényező mutatkozott a bizonyítás során. Bár ez utóbbiaknak a bűncselekmény megvalósulása szempontjából nincs, de a büntetés kiszabásánál komolyabb jelentősége lehet, mint ahogy a vádlott egészségi állapotának is, amely az első fokú ítélet meghozatala óta is jelentős mértékben romlott, előre láthatólag újabb műtéti beavatkozás vár rá. Hivatkozott a védő arra is, hogy bár a törvényszék a bűnösségi körülményeket helyesen felismerte, kérdés csak az, hogy kellő súllyal értékelte-e, megfelelő döntést hozott-e akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a büntetési célok csak végrehajtható szabadságvesztés kiszabásával érhetők el. A védő ennek eldöntésére kérte a másodfokú bíróságot.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat fenntartotta. A védő lényegében az első fokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadó perbeszédére reagálva utalt arra, hogy az a másodfokú eljárásban rendkívül szűk körben értékelhető át, csupán abban az esetben, ha ezáltal a vádlott felmentésére kerülhet sor. Álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítékokat megfelelően értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett, így erre nincs mód, mint ahogy a hosszú időn át folytatott korrupciós kapcsolat keretében rendszeres, jelentős jogtalan vagyonhoz jutott vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére sem.

Vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy őszintén megbánta a bűncselekmény elkövetését és csatlakozott védőjéhez.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartásával megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Alaposan vizsgálta a vádlott felelősségét egyre inkább hárítani kívánó eltérő vallomásait, összevetve a

tanúvallomásokkal és a szakértői anyaggal, illetve az egyéb okirati bizonyítékokkal is. Ezen belül az igazságügyi árszakértői véleményt és annak kiegészítéseit különös gonddal vizsgálta annak érdekében, hogy a védelem által leginkább vitatott, a tényállás 1. pontjában írt, 1999-2005. végéig terjedő időszakra nézve is minden olyan adat feltárható legyen, amelyre megalapozott tényállást lehet alapítani. Ezen tevékenységének eredményeként, okszerű, logikus bizonyítékértékelést követően az okirati bizonyítékok hiányában ugyan csak becsléssel megállapítható vesztegetési alkalmak és pénzösszegek tekintetében **L.F.** második vallomását látta elfogadhatónak és a tényállást is erre alapította a vesztegetési összegeket illetően, szemben a vádlott némileg önmagának is ellentmondó, bizonytalan vallomásával. Ezen döntése kapcsán - mint, ahogy a többi tényállási pontot illetően is - igen részletesen, meggyőzően eleget tett indokolási kötelezettségének. Az ítéletábra, a védelem által hivatkozott helytelen ténybeli következtetést e körben nem talált, megállapítható, hogy az első fokú bíróság úgy a vesztegetési alkalmak, mint az átadott összegek tekintetében az in dubio pro reo elve alapján minden esetben a vádlottra legkedvezőbb adatokkal számolt.

A tényállás ekként a történeti részében teljeskörűen megalapozott, azt a Be. 352.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján csupán személyi részében kell kiegészíteni azzal, hogy **vádlott** bal oldali csípőjébe protézis beültetése történt. Azóta a jobb oldali csípőjében és vállában is fájdalmat érez. A 2014. december 8-i vizsgálat alkalmával orvosa Guna kúrát javasolt számára a tünetek kezelésére, melynek megfontolását követően közép-hosszú távon ennek eredményétől függően a jobb csípő protetizálás relatív indicatioja fennáll.

Az így kiegészített tényállás immár teljes mértékig megalapozott, így a Be. 351.§ /1/ bekezdése értelmében alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére. Nem tévedett akkor sem, amikor az időbeli hatály kérdésében döntött. Ahogy a fellebbviteli főügyészség képviselője is hivatkozott rá, az egyre inkább elszaporodó korrupciós bűncselekmények visszaszorítása érdekében a törvényalkotó az ilyen jellegű bűncselekmények büntetési tételét a kellő visszatartás érdekében időközben jelentős mértékben felemelte. Amíg az elkövetés idején hatályban volt Btk. az adott cselekményekre a halmazati szabályokat is figyelembe véve 2 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztés kiszabását rendelte, a vádlott cselekményét a jelenleg hatályos, elbíráláskor érvényben lévő törvény - figyelemmel arra, hogy a jelenlegi szabályozás az üzletszerűséget, mint minősítő körülményt is bevezette a cselekmény minősülésére nézve - s ez vitathatatlanul megállapítható az évekig korrupciós cselekményt elkövető vádlott esetében is - 2 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti azzal, hogy ezen törvény előírta a középértékűre vonatkozó büntetés kiszabását is, ami ez esetben a 7 év tartamú büntetést tekintené irányadónak.

Nyilvánvaló ekként, hogy a vádlottra kedvezőbb, az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazása volt indokolt.

Ennek megfelelően a törvényszék ezen utóbbi jogszabály rendelkezéseinek megfelelően minősítette és nevezte meg a vádlott terhére rótt bűncselekményeket.

Ahogy azt a védelem sem vitatta, az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket teljeskörűen feltárta és az ítélet tábla megítélése szerint súlyuknak megfelelően is értékelte. A vádlott hosszú éveken keresztül - több vállalkozást is bevonva - vitte véghez korrupciós cselekményeit, amelyből az ilyen jellegű cselekményeket tekintve is jelentős jogtalan vagyoni előnyre tett szert. Elfogadva a védelmi oldal személyi körülményekre történt hivatkozását, - melyet a fellebbviteli főügyészség sem vitatott - sem látott a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészséggel egyezően lehetőséget arra, hogy a büntetés végrehajtását felfüggeszse. A kiszabott büntetés a halmazati szabályokra figyelemmel alkalmazható büntetési tétel felső határát tekintve nem eltúlzott, arányos a cselekmények tárgyi súlyával, a vádlott személyével és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekkel. Ezt a büntetési tartamot nem csak a generál, hanem a speciál prevenciós célok is megkívánják.

Ugyanakkor a vádlott megromlott, előreláthatóan el nem kerülhető, további orvosi beavatkozást igénylő egészségi állapotára tekintettel lehetőséget látott arra, hogy alkalmazza a Btk. 47.§ /1/ és /3/ bekezdésében írt törvényi lehetőséget, vagyis az ítéletnek a Be. 372.§ /1/ bekezdése szerinti megváltoztatásával rendelkezzen arról, hogy az elítélt a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Az első fokú bíróság részéről alkalmazott vagyonelkobzás törvényes és összecsűrőségében is helytálló, hiszen a bíróság arra az összegre nézve rendelte el, amellyel a tényállás szerint a vádlott - annak elfogadásával - az adott időszakban jogtalan vagyona tett szert.

Tekintve, hogy az ítélet további rendelkezései is törvényesek, az ítélet tábla a törvényszék ítéletét egyebekben a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2014. évi december hó 9. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2013. október 2. napján kelt 1.B. 1074/2010/46.szám alatti ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó